Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

Pn-2/2025-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Marku Šimuniću, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Kormana iz Osijeka, Biđska 20, OIB: 74444561496, protiv I. tuženog Tihomira Kovačevića iz Osijeka, Sjenjak 32, OIB: 58647741074, II. tužene Nade Roso iz Osijeka, A. G. Matoša 2, OIB: 26516426176, oboje zastupani po punomoćniku Tomi Ljubiću, odvjetniku u Zagrebu, i III. tuženog Ivice Omazića iz Dugog Sela, Ulica Stjepana Ferenčaka, 41A, OIB: 41755290718, zastupanog po punomoćniku Anti Omaziću, odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Filip Gradišek i Ante Omazić iz Zagreb, radi naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave, održane 28. rujna 2026., u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tuženika, 3. studenog 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev, kao neosnovan u cijelosti, a koji glasi:

„Nalaže se tuženicima i to: Tihomir Kovačević, sudac Trgovačkog suda u Osijeku u Osijeku, Zagrebačka ulica 2; Nada Roso, sutkinja Trgovačkog suda u Osijeku u Osijeku, Zagrebačka ulica2 te Ivica Omazić, predsjednik Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, Savska ulica 62, da kao solidarni dužnici, na ime naknade štete isplate tužitelju Tomislavu Kormanu iz Osijeka, Biđska 20, OIB: 74444561496, sveukupni iznos od 27.503,07 €, a na način, da tužitelju uz ovaj sveukupni iznos glavnice tuženici isplate i pripadajuće iznose na ime zakonskih zateznih kamata, koje se određuju za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje, koje prethodi tekućem polugodištu, uvećano za osam postotnih poena do 31. prosinca 2022., a od 01. siječnja 2023. god. sa zakonskom zateznom kamatom, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje pravne operacije refinanciranja, koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a koje teku kako slijedi:

- na iznos od 24.819,17 € tekućim od 08. listopada 2014. god. pa do konačne isplate;
- na iznos od 788,87 € tekućim od 08. listopada 2014. god. pa do konačne isplate;
- na iznos od 67,19 € tekućim od 08. listopada 2014. god. pa do konačne isplate;

kao i dalji iznos na ime naknade štete za regres troškova stečajnog postupka pred Trgovačkim sudom u Osijeku poslovnog broja 14 St-1644/2017 te Trgovačkog suda u Osijeku – ureda predsjednice broja 27-Su-203/2022 u ukupnom iznosu od 1.827,84 €,

a sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, koje se određuju za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje, koje prethodi tekućem polugodištu, uvećano za osam postotnih poena do 31. prosinca 2022., a od 01. siječnja 2023. god. sa zakonskom zateznom kamatom, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje pravne operacije refinanciranja, koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a koja teče od podnošenja tužbe 12. srpnja 2024. god. pa do konačne isplate.

Tuženici su dužni na ime regresa parničnih troškova isplatiti tužitelju iznos po odluci suda, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, koje se određuju za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje, koje prethodi tekućem polugodištu, uvećano za tri postotna poena, odnosno koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje pravne operacije refinanciranja, koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a koje teku od rješenja pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana.".

II. Nalaže se tužitelju Josipu Kormanu iz Osijeka, Biđska 20, OIB: 74444561496 naknaditi I. tuženom Tihomiru Kovačeviću iz Osijeka, Sjenjak 32, OIB: 58647741074 i II. tuženoj Nadi Roso iz Osijeka, A. G. Matoša 2, OIB: 26516426176 trošak ovog postupka u iznosu od 1.250,00 EUR-a (tisućudvjestopedeseteura), u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tužitelju Josipu Kormanu iz Osijeka, Biđska 20, OIB: 74444561496 naknaditi III. tuženom Ivici Omaziću iz Dugog Sela, Ulica Stjepana Ferenčaka, 41A, OIB: 41755290718 trošak ovog postupka u iznosu od 1.250,00 EUR-a (tisućudvjestopedeseteura), u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi prvotno predložio da ovaj sud donese rješenje kojim će se isključiti mjesnu nadležnost ovog suda, a napose i Županijskog suda u Osijeku, budući da je moguće da po žalbenom postupku s drugog I. stupanjskog suda postupka predmet ipak bude dodijeljen Županijskom sudu u Osijeku, a predložio je i određivanje mjesne nadležnosti i izvan sudova u Vukovaru, Slavonskom Brodu, Požegi i Bjelovaru, koji su na izvjestan način povezani s predmetnim tuženicima. Nadalje, tužitelj je u tužbi naveo kako je pred Trgovačkim sudom u Osijeku u predmetu broj St-1644/17, odnosno stečajni dužnik Mens-Korman grupa d.o.o. na mjesto kojeg je podnositelj zahtjeva ovlašten podnositi zahtjev, no isključivo u svoje ime i za svoj račun, podnoio zahtjev za namirenje svoje tražbine kao stečajni vjerovnik i to temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi, izdanog po javnom bilježniku Hrvatinu Šustiću pod brojem Ovrv-1088/17 od 9.3.2017., a riječ je o iznosu od 187.000,00 hrk s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 8.10.2014. pa do isplate, kao i troškove u iznosu od 5.943,75 hrk, predvidive troškove od 506,25 hrk, troškove zastupanja u vezi stečajne stvari broj St-1644/17 u vidu predmetnog podneska u spisu od ukupno 3.125,00 hrk, trošak zahtjeva od 7.12.2022. u iznosu od 4.687,50 hrk, te trošak žalbe od 15.12.2022. iznos

od 5.859,38 hrk. Imajući u vidu sve naprijed navedenog, tužitelj navodi kako je očigledno da je stečajnom vjerovniku Mens-Korman grupa d.o.o. i njegovim osobama, a napose direktoru, osnivaču i članu društva Josipu Kormanu, predmetno onemogućen pristup sudu u samoj stečajnoj stvari, a napose onemogućeno da sam dalje sudjeluje u stečajnom postupku, pa su unatoč njegovom zahtjevu izostale dužne odluke suda, a kojim bi se odnosnog stečajnog vjerovnika, sada oštećenika, te njegove osobe oštećene žrtve, omogućilo poduzimanje sličnih pravnih radnji i podnošenje odgovarajućih tužbi. Podnositelj zahtjeva se u svojstvu direktora, a u kasnijoj stečajnoj stvari i stečajnog vjerovnika Mens-Korman grupa d.o.o. – u stečaju, obraćao se sucima Tihomiru Kovačeviću, Nadi Roso, te Ivici Omaziću, ovdje tuženicima, pokušavajući riješiti stvar institucionalno, no ne samo da je u tome onemogućen, nego je i opstruiran u kasnijoj stečajnoj stvari gdje odnosna tražbina činila sada dio stečajne mase u predstečajnoj stvari TSOS St-215/2018, te dalje stečajnoj stvari St-414/2019, promijenjenog upisnika St-419/2023, a jedino je zapravo Ivica Omazić usvojio žalbu i zahtjev predlagatelja i naložio TS u Osijeku – uredu predsjednice da omogući uvid i izradu preslika iz stečajnog spisa St-1677/2017, koje rješenje je predsjednica TS u Osijeku – Nada Roso prikrila tj. počinila dva kaznena djela i to zlouporabu položaja i ovlasti, te prikrivanja dokaza pa kada je predlagatelj došao tražiti uvid u preslike, uređujuća službenica mu je to odbila pozivajući se na predsjednicu suda Nadu Roso koju je u nazočnosti tužitelja i Stjepana Širića, odvjetnika u Osijeku, nazvala telefonom, a nakon razgovora priopćila da ista ne da dozvolu za traženo, te tek nakon što je tužitelj predočio predmetno rješenje predsjednika VTS RH, koji je to izričito naložio, ista službenica je opetovano telefonski pozvala Nadu Rosu. Za vrijeme razgovora je uputila imenovane na hodnik i nakon značajnijeg vremena pozvala iste u stečajni kancel i dala spis na uvid i primila zahtjev za izradu preslika, no ovo je moguće sada upotrijebiti praktično samo poradi podnošenja kaznene prijave i ove tužbe i to iz dva razloga. Nadalje, u predmetu broj St-1644/2017, budući da je tvrtka L&D Consalting d.o.o. brisana iz registra trgovačkih društava, niti sudac Tihomir Kovačević niti stečajni upravitelj Zlatko Markasović nisu predlagali niti dopustili glasanje vjerovnika tj. skupštine vjerovnika te su spriječili vođenje stečajnog postupka unatoč utvrđenoj imovini izgovorom da osnivači i direktori nisu dostupni, iako je iste mogao pronaći putem MUP-a, a ovdje je podnositelj zahtjeva bio voljan pronaći adrese istih tj. direktorice Larise Medić i člana uprave dr.med. Dražena Vidovića koji žive i rade u Zagrebu, a povremeno borave u Osijeku i imaju vlastite imovine, a protiv kojih stečajni upravitelj nikada nije podnio tužbu i još manje bilo kakvu prijavu, što je sudac Tihomir Kovačević pomogao na način da je po njegovom prijedlogu nakon što se uključio u postupak Mens-Korman grupa d.o.o., nad kojim je istovremeno isti sudac vodio predstečajni postupak za zaključenje predstečajne nagodbe broj St-215/2018, pri čemu je svaki nadzor i preispitivanje istog odbila Mirjana Baran, ranija predsjednica TSOS, a potom i Nada Roso, pri čemu dužni nadzor nije učinio niti VTSRH. Drugo, u predmetu St-414/2019 (St-419/2023), stečajna upraviteljica Paula Čandrlić Mesarić, iako ima saznanja o tražbini koja čini stečajnu masu stečajnog dužnika Mens-Korman grupa d.o.o. – u stečaju, ista u tom smislu izostavlja ovo u svojim izvješćima i dopunama izvješća, pa čak i za potrebe rasprave u čemu joj osnovano sumnjivo pomažu sutkinja Nada Roso i zamjenik ŽDO u Vukovaru - Darko Čorluka, koji glasa za to neuredna i nepotpuna izvješća, te zapravo neuredno zastupa RH i interese državnog proračuna, pri čemu je bilo dovoljno da je samo glasao za nastavak postojećih parnica i obvezu stečajnoj upravi da ih vodi, nasuprot čemu se isti usuglašava i zapravo solidarizira sa stečajnom sutkinjom i upraviteljicom, pomažući im da na štetu sredstava državnog proračuna obustave stečaj nad stečajnim dužnikom

Mens-Korman grupa d.o.o. – u stečaju, ne bi li isti bio brisan, a u slučaju naplate tražbina gubi i prvenstvo namirenje koje je de iure imao, pa u vezi ove tražbine stečajnog dužnika nema nikakvih odluka temeljem kojih bi protiv odgovornih bio pokrenut bilo kakav postupak. Treće, podnijet je prijedlog za pokretanje postupka za naknadu štete u predmetu broj St-419/2023 od stečajne upraviteljice Paule Čandrlić Mesarić, slijedom čega je temeljem članka 172. stavka 2. Stečajnog zakona ovlašten i nadležan o tome odlučivati isključivo drugi stečajni upravitelj, slijedom čega je obligatorno da sutkinja Nada Roso kao servis u stečajnoj stvari, rješenje o razrješenju stečajne upraviteljice te da donese rješenje o imenovanju drugog stečajnog upravitelja, no ista je opet posegnula za zlouporabom svojih sudačkih ovlaštenja i apsolutno nenadležna nakon što je odbijala donijeti bilo kakvo rješenje, ignorirajući i požurnice, nakon zahtjeva ODO u Osijeku za dostavom spisa radi uvida u kaznena djela protiv Nade Roso i stečajne upraviteljice Paule Čandrlić Mesarić, te Ivice Omazića, donijela rješenje broj St-419/2023-425 i to 5.7.2024., nakon što je odbila postupati po zahtjevu i nalogu zamjenika ODO u Osijeku. Nakon što je održala ročište 4.7.2024., pokušavajući post festum donijeti bilo kakvo rješenje, no kao što je evidentno, donijela je ono za koje je apsolutno nenadležna, na koji način je onemogućila pokretanje postupka za naknadu štete u vezi neurednog obnašanja dužnosti stečajne upraviteljice, pravdajući to potpuno promašenim razlozima budući da isti sežu već u prikupljane podataka o ispitivanju razloga za otvaranje i zatvaranje stečajnog postupka koje rješenje je sud i donio, ali je ukinuto, pa je potom donijeto još jedno kojim je samo otvoren stečaj koje je također ukinuto, da bi sljedeće slično bilo potvrđeno i to nije u cijelosti po jednoj žalbi riješeno, a štetu čini i uslijed spornog osporavanja tražbina sve kako bi namjestila glasove, gdje su očigledno u dogovoru očekivali da Darko Čorluka glasa po njihovoj volji, a ne u interesu RH i drugih vjerovnika, a kako je glasao, razvidno je iz zapisnika, pri čemu bi drugi stečajni upravitelj također mogao odbiti pokrenuti postupak za naknadu štete protiv prethodnice, no tek tada nastupaju pravne posljedice koje omogućuju oštećenim stečajnim vjerovnicima pokretanje parnice. Dakle, na ovaj način je spornim rješenjem Nada Roso onemogućila uopće pokretanje parnice protiv stečajne upraviteljice Paule Čandrlić Mesarić, iako je za to nenadležna. Tužitelj je naveo kako je očigledno da je tužitelj ovlašten tj. predmetno aktivno legitimiran za podnošenje istog u svoje ime i za svoj račun, da je tužba podnijeta pravodobno, da postoje u odnosnim stečajnim stvarima štetne radnje tj. štetni propusti temeljem odredbi Stečajnog zakona, ali i odredbi ZPP-a, osnovom kojih je prednik podnositelja ovog zahtjeva, a potom i sam podnositelj zahtjeva onemogućen poduzimanju pravnih radnji temeljem kojih bi pokrenuo parnice i ostvario svoj zahtjev protiv stečajnog dužnika i njegovih osoba, koje su možebitno nezakonito stjecale sporno vozilo osnovom prodaje kojeg je nastala predmetna tražbina, kao i sporedne tražbine u pogledu pokušaja naplate glavne tražbine. Očigledno je i kako je iznos štete evidentan kao i vrijeme dospijeća koji je izražen u kunama koje po službenom tečaju valja pretvoriti u eure i to za 1,00 eur, slijedom čega tužitelj predlaže zaključenje nagodbe pretvaranjem naprijed izraženih kunskih iznosa u protuvrijednost eura.

1.1. Rješenjem ovog suda od 22. kolovoza 2024., broj Pn-148/2024-3 vraćen je tužitelju podnesak naslovljen kao "tužba" zaprimljen kod ovog suda 16. kolovoza 2024., te mu je naloženo da u roku od 8 dana isti ispravi i dopuni na način da postavi jasan, određen i ovršiv zahtjev glede glavne stvari i sporednih traženja, da na jasan i razumljiv način navede činjenice na kojima temelji zahtjev i predloži dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a i druge podatke koje mora imati svaki podnesak (podnesci moraju biti razumljivi i moraju sadržavati sve ono što je potrebno da bi se u vezi s njima

moglo postupiti. Podnesci osobito trebaju sadržavati: oznaku suda, ime, prebivalište, odnosno boravište stranaka, njihovih zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih imaju, osobni identifikacijski broj stranke koja podnosi podnesak, predmet spora, sadržaj izjave i potpis podnositelja). Tužitelj je navedenim rješenjem upozoren i da će se ako tužba bude ispravljena i dopunjena, te predana sudu u roku iz stavka I. rješenja, smatrati da je podnesena sudu onog dana kad je prvi put bila podnesena, a da će se smatrati da je tužba povučena ako ne bude vraćena sudu u određenom roku i ispravljena i dopunjena u skladu s dobivenom uputom suda, a ako bude vraćena bez ispravka i dopune, odbacit će se.

1.2. Tužitelj je 10. rujna 2024. dostavio ovom sudu uređenu tužbu, a koju je ovaj sud odbacio svojim rješenjem broj Pn-148/2024-5 od 11. rujna 2024. i koje rješenje je ukinuto odlukom Županijskog suda u Velikoj Gorici broj Gž-1089/2024-2 od 10. prosinca 2024. i predmet vraćen ovome sudu na ponovno odlučivanje.

1.3. Tijekom ovog postupka tužitelj je postavio prijedlog za delegaciju nadležnosti, a koji prijedlog je Vrhovni sud Republike Hrvatske svojim rješenjem broj Gr 1-26/2025-4 odbio.

2. I. tuženi Tihomir Kovačević i II. tužena Nada Roso su u odgovoru na tužbu naveli kako protive u cijelosti tužbi i tužbenom zahtjevu, kako glede osnove, tako i glede visine postavljenog zahtjeva. Tuženici prvenstveno ističu prigovor promašene pasivne legitimacije jer je tužba podnesena protiv njih kao sudaca Trgovačkog suda u Osijeku, što je u izravnoj suprotnosti s važećim zakonskim odredbama i ustaljenom sudskom praksom. Tuženici se pozivaju na članak 105. stavak 1. i 2. Zakona o sudovima, te ističu kako ova odredba nedvosmisleno određuje Republiku Hrvatsku kao isključivo pasivno legitimiranu stranku u sporovima za naknadu štete nastale nezakonitim ili nepravilnim radom sudaca. Ovo zakonsko stajalište dosljedno je potvrđeno u brojnim odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske i drugih sudova. Sudska praksa je ujednačena i ne ostavlja prostor za dvojbu po pitanju pasivne legitimacije u ovakvim sporovima. Tako je Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj presudi Rev-799/2007-2 odbio reviziju tužitelja, potvrđujući da za štetu nastalu nezakonitim ili nepravilnim radom suca odgovara Republika Hrvatska, a ne suci osobno. Ova presuda naglašava da suci osobno nisu pasivno legitimirani u takvim sporovima. Slično tome, u presudi Rev-220/2008-2, Vrhovni sud RH je također odbio reviziju tužitelja, ponovno potvrđujući promašenu pasivnu legitimaciju kada je tužba podnesena protiv suca osobno. Županijski sudovi također dosljedno primjenjuju ovo načelo. Primjerice, Županijski sud u Zagrebu u svojoj presudi Gž-5709/2024-3 potvrdio je prvostupanjsku presudu kojom je odbijen tužbeni zahtjev za naknadu štete zbog promašene pasivne legitimacije tuženice (sutkinje). Sud je jasno naglasio da profesionalnu odgovornost za štetu nastalu nezakonitim radom sudaca snosi Republika Hrvatska. Nadalje, Županijski sud u Dubrovniku u presudi Gž-277/2020-4 odbio je tužbeni zahtjev zbog nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženika (suca), ponovno ističući da za štetu od nezakonitog rada suca odgovara Republika Hrvatska. Ova ujednačena sudska praksa, koja obuhvaća odluke Vrhovnog suda RH i županijskih sudova, jasno pokazuje da tužba za naknadu štete zbog nezakonitog ili nepravilnog rada suca može biti podnesena isključivo protiv Republike Hrvatske, a ne protiv sudaca osobno. Budući da su tuženici u ovom postupku tuženi kao fizičke osobe, a ne kao predstavnici Republike Hrvatske, niti je Republika Hrvatska tužena u ovom postupku, razvidno je kako je tužba podnesena protiv pogrešnih tuženika, što za posljedicu mora imati odbijanje tužbenog

zahtjeva zbog nedostatka pasivne legitimacije. Pored nedostatka pasivne legitimacije, tužbeni zahtjev je neosnovan i zbog imuniteta koji uživaju suci u obavljanju svoje dužnosti. Tuženici se nadalje pozivaju i na članak 8. stavak 2. Zakona o sudovima, te ističu da ova odredba jamči sucima zaštitu od odgovornosti za odluke donesene u okviru njihove sudačke funkcije, čime se osigurava neovisnost sudbene vlasti. Svrha imuniteta je omogućiti sucima da donose odluke bez straha od osobnih sankcija ili tužbi, čime se štiti integritet pravosudnog sustava. Jedina iznimka od ovog pravila je situacija kada se radi o kršenju zakona koje predstavlja kazneno djelo .U konkretnom slučaju, tužitelj u svojoj tužbi nije naveo da se radi o kaznenom djelu koje bi počinili tuženici. Nema nikakvih navoda niti dokaza koji bi upućivali na to da su tuženici počinili kazneno djelo u obavljanju svoje sudačke dužnosti. Bez takvih navoda i dokaza, imunitet sudaca, propisan člankom 8. stavkom 2. Zakona o sudovima, u potpunosti se primjenjuje. U konkretnom slučaju tužitelj kroz čitavu tužbu zapravo pokušava dovesti u pitanje pravilnost vođenja stečajnih postupaka, sadržaj pojedinih odluka, ocjenu procesnih pretpostavki i način sudskog postupanja. Takvi navodi, međutim, ne mogu utemeljiti osobnu građanskopravnu odgovornost sudaca, jer bi to bilo protivno izričitoj zakonskoj zabrani i samoj naravi sudačke funkcije. Parnični postupak radi naknade štete ne može poslužiti kao zamjena za pravne lijekove protiv sudskih odluka niti kao sredstvo za naknadno preispitivanje merituma sudskog odlučivanja. Iako tuženici ističu nedostatak pasivne legitimacije na svojoj strani, važno je naglasiti da čak i kada bi tužba bila podnesena protiv Republike Hrvatske, tužbeni zahtjev bi bio neosnovan zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za odgovornost države. Naime, za nastanak odgovornosti Republike Hrvatske za štetu koju nanese sudac svojim nezakonitim ili nepravilnim radom, moraju biti kumulativno ispunjene sljedeće pretpostavke: nezakonit ili nepravilan rad suca: tužitelj mora dokazati da je sudac postupao nezakonito ili nepravilno. Tužitelj nije pružio nikakve dokaze o tome da su tuženici postupali nezakonito ili nepravilno u obavljanju svoje sudačke dužnosti. Nema navoda o namjeri ili krajnjoj nepažnji sudaca, što su uvjeti za regresnu odgovornost suca prema Republici Hrvatskoj, kako je propisano člankom 105. stavkom 2. Zakona o sudovima. Iako se ova odredba odnosi na regresni zahtjev države prema sucu, ona implicitno ukazuje na visoki standard dokazivanja nepravilnog rada suca. Bez konkretnih dokaza o postojanju nezakonitog ili nepravilnog rada, tužbeni zahtjev ne može biti osnovan. Šteta-mora postojati stvarna šteta koju je tužitelj pretrpio. Tužitelj nije konkretizirao niti dokazao visinu štete, uzročna veza-mora postojati izravna uzročna veza između nezakonitog ili nepravilnog rada suca i nastale štete. Tužitelj nije dokazao postojanje uzročne veze između navodnog nezakonitog ili nepravilnog rada tuženika i štete koju potražuje. Procesne pretpostavke za podnošenje tužbe protiv RH: u slučaju da namjerava tužiti RH, tužitelj se prvo mora obratiti sa zahtjevom za mirno rješenje spora. Osporavaju se i činjenični navodi iz točke II. tužbe. Tužitelj u tom dijelu nastoji prikazati da je podnio odgovarajući zahtjev za namirenje svoje tražbine, odnosno da je s te osnove stekao položaj na kojem temelji ovu parnicu. Takav navod nije točan. U stečajnom postupku koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Osijeku broj St-1644/2017, tužitelj nije prijavio tražbinu, odnosno nije podnio odgovarajući zahtjev za namirenje tražbine na način i u postupovnom okviru kako to sada prikazuje u tužbi. Slijedom toga, njegov prikaz vlastitog položaja u stečajnom postupku nije sukladan stvarnom procesnom stanju, pa se ni iz takvih navoda ne mogu izvoditi zaključci o navodnoj šteti ili o navodnom propuštanju suda da mu omogući namirenje. S obzirom na sve izloženo, predlaže se da sud prvenstveno uvaži prigovor promašene pasivne legitimacije i tužbeni zahtjev u odnosu na I. i II. tuženika odbije u cijelosti kao neosnovan. Podredno se ističe da ni prema činjeničnim navodima iz tužbe, a niti prema

mjerodavnom materijalnom pravu, nisu ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu, jer tužitelj nije dokazao protupravnu štetnu radnju, štetu, uzročnu vezu ni pravno relevantnu osnovu odgovornosti I. i II. tuženika. Sukladno navedenom, predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan, te naloži tužitelju da I. i II. tuženiku naknadi troškove parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate, sve u roku od 15 dana.

3. III. tuženi Ivica Omazić je u odgovoru na tužbu naveo kako se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, kako u osnovi, tako i u visini, te spori sve tužiteljeve navode i činjenične tvrdnje. Prije svega, tuženik ovime ističe prigovor stvarne i mjesne nenadležnosti, obzirom da je iz same tužbe razvidno kako je tužitelj naveo daje tuženik iz Zagreba, gdje se stoga i treba voditi ovaj postupak. Isto tako, imajući u vidu činjenicu da tužitelj navodi kako svoju ulogu crpi kao stečajni vjerovnik, sukladno ZPP-u i Stečajnom zakonu, trgovački sud je nadležan suditi u ovoj pravnoj stvari. Imajući u vidu da je iz historijata same tužbe nedvojbeno da je usmjerena protiv 3. tuženika u vezi njega kao suca i predsjednika Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i njegovog navodnog (ne) djelovanja u toj ulozi na način kako je to sebi zamislio tužitelj u određenim stečajnim sudskim postupcima, ističe se kako je sukladno članku 105. stavku 1. Zakona o sudovima, propisano da Republika Hrvatska odgovara za štetu koju stranci u postupku nanese sudac svojim nezakonitim ili nepravilnim radom u obnašanju sudačke dužnosti, pri čemu je i u ovom slučaju potrebno dokazati ispunjenje svih zakonom propisanih pretpostavki. Slijedom navedenog, predmetnu tužbu uopće nije dopušteno podnijeti protiv ovdje 3. tuženika ni u kojem slučaju, a tako niti protiv ostalih tuženika koji su također suci. U tom smislu, 3. tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije i nedopuštenosti tužbe. Stoga je jasno kako su već u ovom trenutku ispunjeni svi zakonski uvjeti da se predmetna tužba odbaci, a podredno odbije, što se ovime i predlaže učiniti i to bez održavanja ročišta. Ukoliko bi sud pak nastavio dalje voditi ovaj postupak, 3. tuženik navodi kako slijedi. Prije svega, tužitelj na spis predmeta uz svoju tužbu nije dostavio sudu niti jedan jedini materijalni dokaz na koji se poziva u svojoj tužbi, nego samo predlaže priklope spisa. Takvim postupanjem, tužitelj je onemogućio sve tuženike da detaljnije ispitaju njegove navode i daju eventualne shodne dokazne prijedloge, pri čemu je očito riječ o dokumentaciji kojom raspolaže sam tužitelj i koji ju je stoga, ako se na nju već sam poziva, sukladno odredbama ZPP-a bio dužan i dostaviti. Nadalje, sama tužba je potpuno konfuzna, te su navodi iz iste potpuno nejasni i nepotpuni, a osobito je nejasno u kojem je to smislu nastala šteta tužitelju u utuženom iznosu. U odnosu na same tužbene navode, sudu se skreće pozornost kako tužitelj u tužbi navodi kako on tužbu podnosi temeljem ovlaštenja iz Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, posl.br. St-419/2024-424 od 4.7.2024. unutar dodijeljenog roka od 8 dana o dana donošenja Odluke Skupštine vjerovnika. Međutim, tužitelj uz tužbu navedeno ovlaštenje nikada nije dostavio kako bi se navodno ovlaštenje za podnošenje ove tužbe i ispitalo i provjerilo, a što je bio dužan odmah učiniti. Isto tako, dalje u točki II. tužbe navodi kako ovaj zahtjev podnosi „namjesto“ društva Mens-Korman Grupa d.o.o., no u svoje ime i za svoj račun, iako niti o tome ne dostavlja nikakve dokaze. Naime, nad trgovačkim društvom Mens –Korman Grupa d.o.o. je otvoren stečajni postupak. Trenutkom otvaranja stečajnog postupka, za bilo kakva daljnje postupanja i ovlaštenja primjenjuju se pravila Stečajnog zakona kao lex specialis, pri čemu tužitelj nikada nije bio član toga društva, nego jedino direktor kojem su sva ovlaštenja uprave sukladno Stečajnom zakonu prestala otvaranjem stečaja. Isto tako, navedeno društvo je brisano iz sudskog registra. Kada se navedeno uzme u obzir, da bi tužitelj u svoje ime i za svoj račun, kao stečajni vjerovnik određenog

stečajnog dužnika imao pravo podnošenja bilo kakve tužbe, za to moraju biti ispunjene pretpostavke određene stečajnim zakonom, a tuženik ništa od navedenoga nije dokazao, iako je bio dužan to napraviti prilikom podnošenja tužbe. Tuženik ovime na spis predmeta dostavlja Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku posl.br. St-419 od 5.7.2024. u kojem je utvrđen dnevni red izvještajnog ročišta od 4.7.2024. na Skupštini vjerovnika te je u točki 3. dnevnog reda utvrđeno da ukoliko skupština vjerovnika odbije dati odobrenje za „nastavak već pokrenutih parnica“, da se može uputiti vjerovnika da „nastave“ postupka u svoje ime i svoj račun u roku od 8 dana. Iz navedenog dokumenta je vidljivo da se taksativno nabrajaju parnični postupci koji su u tijeku i za koje se odlučivalo hoće li se isti nastaviti, a imajući u vidu i činjenicu nedostatnosti stečajne mase radi pokrića troškova stečajnog postupka. Obzirom na to da je skupština zaključila kako odbija dati odobrenje radi nastavka vođenja parničnih postupaka, to u svoje ime mogu nastaviti stečajni vjerovnici. Međutim, u toj odluci se nigdje i ni na koji način ne spominje da bi u tijeku bio bilo kakav postupak protiv bilo kojeg od ovdje tuženika, niti da je skupština vjerovnika ikada odlučivala o namjeri pokretanja postupka protiv bilo kojeg od ovdje tuženika. Slijedom navedenog, imajući u vidu članak 172. Stečajnog zakona, stečajni vjerovnik je ovlašten nastaviti voditi ili pokretati isključivo i samo one parnične postupke, za koje je skupština vjerovnika prethodno odbila dati odobrenje. U tom smislu, tužitelj je prilikom podnošenja same tužbe bio dužan dokazati sudu da je skupština vjerovnika odbila dati odobrenja za pokretanje ovog konkretnog parničnog postupka, a što nikada nije dokazano, niti prema saznanju 3. tuženika isto uopće postoji. Stoga je ovo dodatan argument nedopuštenosti ove tužbe koju stoga treba odbaciti, ali i argument za osnovanost prigovora nedostatka aktivne legitimacije koji se ovime ističe. Nadalje, 3. tuženik spori postojanje bilo kakve štetne radnje, nastale štete ili postojanje uzročno posljedične veze, odnosno spori da bi bila ispunjena bilo kakva pretpostavka odgovornosti za štetu kako u odnosu na njega, a tako i u odnosu na ostale tuženika. Iz teksta same tužbe, razvidno je da su svi prigovori tužitelja upućeni na postupak koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku. Isto tako, potrebno je imati u vidu da je tužitelj protiv svake odluke koju je donio Trgovački sud u Osijeku, a za koju je smatrao da nije zakonita, imao pravo podnošenja zakonom propisanih pravnih lijekova, što dodatno potvrđuje tezu neosnovanosti njegovih navoda. U svakom slučaju, navedeno nesumnjivo znači da 3. tuženik kao predsjednik Visokog trgovačkog suda u Zagrebu ni na koji način nije sudjelovao u vođenju bilo kojeg postupka na koji ukazuje tužitelj u svojoj tužbi, niti je sudjelovao u postupcima povodom žalbe. Ne samo da to nije uloga predsjednika suda, nego on niti smije, niti nema ovlasti na bilo koji način utjecati na rad sudaca u pojedinim predmetima i govoriti im na koji način da donose odluke. Svaki sudac je samostalan i neovisan u svome odlučivanju, pa 3. tuženik sa pozicije predsjednika višeg suda niti ne može imati nikakav upliv u način odlučivanja drugih sudaca. Tužitelj spominjući 3. tuženika upire isto tako u pitanje provođenja nadzora, koji su prema navodima same tužbe i provedeni, ali potpuno izlišno kasnije tvrdi da bi obavljeni nadzor (kojeg inače osobno predsjednik suda niti ne obavlja), bio vidno manjkav. Takvi navodi su potpuno promašeni i ni na koji način ne kreiraju bilo kakvu vrstu odgovornosti 3. tuženika. U tom smislu, jasno je da ne postoji nikakva uzročno-posljedična veza između navodno i ničim dokazane štete s jedne strane i djelovanja 3. tuženika s druge strane, osobito ne postoji nikakva štetna radnja ili protupravno postupanje na strani 3. tuženika. Čak što više, iz navoda tužbe za tužitelja kao stečajnog vjerovnika pa ni kao člana društva nije niti mogla nastupiti šteta koja se neosnovano navodi u tužbi jer nad društvom „Mens-Korman Grupa d.o.o. u stečaju“ pravomoćno obustavljen i zaključen stečajni postupak i to zbog nedostatka stečajne mase, koja nije bila dostatan niti za pokriće

troškova stečajnog postupka, a nakon čega je društvo i brisano, dok su svi prigovori tužitelja pravomoćno odbijeni. Konačno, ovime se spori i iznos utužene tražbine, te je uopće nejasno na koji način se do njega došlo i što on predstavlja, budući da uz tužbu ne prileže nikakvi dokazi o istome. III. tuženik ovime napominje kako zadržava pravo dodatno se očitovati i iznijeti eventualne nove činjenice i dokaze ukoliko u spis predmeta pristignu dokumenti na koje se u tužbi poziva tužitelj, a koji 3. tuženiku nisu nikada dostavljeni. Slijedom svega navedenog, predlaže se sudu donijeti odluku kojom se tužba u ovoj pravnoj stvari odbacuje, a podredno kojom se tužbeni zahtjev odbija u cijelosti, sve uz naknadu parničnog troška sa kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate.

4. Prije upuštanja u raspravljanje, I. i II. tuženici su istaknuli prigovor promašene pasivne legitimacije i to iz razloga jer je tužba podnesena protiv sudaca Trgovačkog suda u Osijeku, a prema odredbi članka 105. stavka 1. Zakona o sudovima je propisano kako Republika Hrvatska odgovara za štetu koju stranci u postupku nanese sudac svojim nezakonitim ili nepravilnim radom u obnašanju sudačke dužnosti. Jednako tako navode kako nema zakonskih pretpostavki za odgovornost države u ovome postupku.

5. Prije upuštanja u raspravljanje, III. tuženik je istaknuo prigovor stvarne i mjesne nenadležnosti ovog suda, te je istaknuo i prigovor promašene pasivne legitimacije, a također i navodi kako nema štetne radnje, odnosno ne postoji uzročno-posljedična veza.

6. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u cjelokupan spis i pročitao svu priležeću materijalnu dokumentaciju i to povijesni izvadak iz sudskog registra (stranice 91-100 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Osijeku od 28.12.2023., broj St-419/2023-427 (stranice 101-110 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Osijeku od 2.1.2025., broj St-419/2023-486 (stranice 111-119 spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 2.4.2025., broj Pž-598/2025-6 (stranice 120-126 spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 26.8.2025., broj Pž-2864/2025-5 (stranice 127-130 spisa).

7. Iz povijesnog izvatka iz sudskog registra (stranice 91-100 spisa) proizlazi kako je trgovačko društvo MENS-KORMAN GRUPA d.o.o. brisano iz sudskog registra i to na način da je donijeto rješenje kojim se obustavlja i zaključuje stečajni postupak nad stečajnim dužnikom.

8. Iz rješenja Trgovačkog suda u Osijeku od 28.12.2023., broj St-419/2023-427 (stranice 101-110 spisa) proizlazi kako su pozvani vjerovnici stečajne mase, stečajna upraviteljica i skupština vjerovnika stečajnog dužnika MENS-KORMAN GRUPA d.o.o. da daju mišljenje za obustavu i zaključenje stečajnog postupka, kao i da se isti neće obustaviti ukoliko isti solidarno predujme novčani iznos od 1.543,41 eura.

9. Iz rješenja Trgovačkog suda u Osijeku od 2.1.2025., broj St-419/2023-487 (stranice 111-119 spisa) proizlazi kako je obustavljen i zaključen stečajni postupak nad stečajnim dužnikom MENS-KORMAN GRUPA d.o.o.

10. Iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 2.4.2025., broj Pž-598/2025-6 (stranice 120-126 spisa) proizlazi kako je odbijena žalba stečajnih

vjerovnika Josipa i Tomislava Kormana, te potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Osijeku od 2.1.2025., broj St-419/2023-487.

11. Iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 26.8.2025., broj Pž-2864/2025-5 (stranice 127-130 spisa) proizlazi kako je odbijena žalba i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Osijeku broj St-419/2023-553 od 5. lipnja 2025.

12. Temeljem navoda stranka i provedenih dokaza u smislu članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. – dalje u tekstu: ZPP), sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

13. Predmet spora je naknada štete zbog rada suca u obnašanju sudačke dužnosti i to u odnosu na pravne osobe MENS-KORMAN GRUPA d.o.o. i L&D Consulting d.o.o., kao društava koji su brisani iz sudskog registra.

14. Sporno je da li je ovaj sud stvarno i mjesno nadležan, zatim je sporna pasivna legitimacija, kao i osnova, te visina štete.

15. Nije sporno da se pred Trgovačkim sudom u Osijeku vodio stečajni postupak za društvo MENS-KORMAN GRUPA d.o.o. pod brojem St-1644/2017, kao i da je to društvo brisano iz sudskog registra.

16. U odnosu na prigovor III. tuženog Ivice Omazića koji se odnosi na stvarnu i mjesnu nadležnost ovog suda, valja istaknuti kako su isti neosnovani. Naime, stvarna nadležnost je općinskih sudova, budući da je 34. stavkom 2. ZPP-a propisana nadležnost općinskih sudova, a u konkretnom sporu se ne radi o sporu u kojima je stranka osoba nad kojom je pred trgovačkim sudom otvoren stečajni postupak (članak 34.b stavak 1. točka 5. ZPP-a). Također i mjesna nadležnost je propisana člankom 50. ZPP-a, budući da je jednom tužbom tuženo više osoba, pa kako je mjesno nadležan ovaj sud u odnosu na jednog od tuženika, to je mjesno nadležan i u odnosu na III. tuženika Ivicu Omazića.

17. Profesionalna odgovornost sudaca za štetu koju bi stranke pretrpjele zbog nezakonitog i nepravilnog rada sudaca regulirana je u Zakonu o sudovima ("Narodne novine", broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22 i 16/23; - dalje: ZS).

18. Odredbom članka 105. stavak 1. ZS-a regulirana je odgovornost Republike Hrvatske za štetu uslijed nezakonitog i nepravilnog rada sudaca u obnašanju sudačke dužnosti, dok je u članku 105. stavku 2. regulirano pravo regresa Republike Hrvatske prema sucima samo kada je sudac štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.

19. Tužitelj tužbenim zahtjevom traži naknadu neimovinske štete od tuženika, kao sudaca, i to u postupcima vođenim pred Trgovačkim sudom u Osijeku u predmetu broj St-1644/17, u kojem postupku je brisano trgovačko društvo L&D Consalting d.o.o., a sve temeljem ovlaštenja iz stečajnog postupka koji se vodi pred istim sudom broj St-419/2024 u kojim postupcima je tužitelj bio stranka, odnosno stečajni vjerovnik, smatrajući da mu je istima nanijeta šteta postupanjem u navedenim postupcima,

odnosno I. tuženi Tihomir Kovačević, kao sudac, nije u navedenom predmetu pravodobno poduzimao radnje, čime je došlo do brisanja društva u stečajnom postupku i time je spriječio stečajnog vjerovnika da sudjeluje u stečajnom postupku. Nadalje II. tužena Nada Roso je u postupanju nad tvrtkom MENS KORMAN GRUPA d.o.o. donijela rješenje, a do kojega je došlo iz razloga jer ista nije postupala po predmetu, pa je time učinjena šteta prema stečajnoj masi. Potom je III. tuženi Ivica Omazić, kao neposredno nadređeni sudac i predsjednik suda, ignorirao prigovore o neurednom obnašanju dužnosti predsjednice Trgovačkog suda u Osijeku, ovdje II. tužene Nade Roso u pogledu spisa St-1644/2017, a za druge predmete je napravio izvješće koje je bilo manjkavo, pa stoga nije bilo osigurano zakonito, stručno i objektivno postupanje u stečajnoj stvari. Kako se u ovome postupku radi o zahtjevu za naknadu štete radi nezakonitog odnosno nepravilnog rada sudaca, za eventualno počinjene takve štete odgovora Republika Hrvatska, a ne suci osobno.

19.1. Naime, sudbenu vlast obavljaju sudovi, sukladno članku 115. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90., 135/97., 08/98., 113/00., 124/00., 28/01., 41/01., 55/01., 76/10., 85/10., 05/14.– dalje u tekstu: Ustav), dok se sudačka dužnost povjerava osobno sucima (članak 118. stavak 1. Ustava), a presude se izriču javno, u ime Republike Hrvatske (članak 117. stavak 1. Ustava), dok je člankom 85. stavkom 1. ZS-a propisano kako sudac obnaša sudačku dužnost samostalno ili sudjelujući u radu sudskog vijeća. Stoga kako se u konkretnom slučaju radi o zahtjevu za naknadu štete prema sucima osobno, to je valjalo odbiti zahtjev tužitelja zbog promašene pasivne legitimacije.

20. Naime, valja reći da je prigovor promašene legitimacije bilo aktivne ili pasivne prigovor materijalno - pravne prirode, a ne procesnog karaktera, pa se prilikom odlučivanja o istom ima odlučiti u granicama odluke o tužbenom zahtjevu. Nedostatak takve legitimacije ima utjecaja na osnovanost tužbe.

21. Valja dodatno istaknuti kako nije osnovan navod tužitelja na ročištu održanom kod ovoga suda 28. rujna 2026. da je predsjednik suda ravnatelj sudske uprave. Naime, zakonom o sudovima je propisano kako predsjedniku suda u poslovima sudske uprave pomažu, između ostaloga i ravnatelj sudske uprave (članak 30. stavak 4. ZS-a), dok su člankom 35. ZS-a propisani poslovi ravnatelja sudske uprave. Međutim člankom 82. stavkom 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću ("Narodne novine" broj 116/10., 57(11., 130/11., 13/13., 28/13., 82/15., 67/18., 126/19., 80/22., 16/23., 83/23., 155/23. i 77/26.) je propisano tko može biti imenovan za predsjednika suda, a to je upravo sudac. Pa tako i odgovornost za eventualnu štetu suca (a time i predsjednika suda) odgovara Republika Hrvatska, sukladno članku 105. stavku 1. ZS-a. Također se ističe kako je jedan od tuženih u ovome predmetu (I. tuženi Tihomir Kovačević) upravo sudac, da on ne upravlja sudskom upravom, a niti obavlja poslove sudske uprave, pa se u odnosu na njega ne može niti govoriti o aktima sudske uprave, već upravo u postupanju suca, kao donositelja sudske odluke. Jednako tako predsjednika suda bira i razrješuje Državno sudbeno vijeće, pa tako i u slučaju neurednog ili nepravilnog upravljanja sudskom upravom, pa je i u tom smislu promašena pasivna legitimacija, međutim tužitelj svoj tužbeni zahtjev temelji u predmetima u kojima su sudjelovali u odlučivanju vezana uz trgovačko društvo L&D Consalting d.o.o. te MENS-KORMAN GRUPA d.o.o., a što je vidljivo i iz tužbenog zahtjeva u kojemu se zahtijeva naknada štete iz stečajnog postupka.

22. Uzimajući u obzir sve naprijed navedeno, valjalo je stoga iz gore obrazloženih razloga, a temeljem članka 105. stavku 1. ZS, odbiti tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

23. Odluka o trošku temelji se članku 154. stavka 1. ZPP, a uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, naloženo je tužitelju naknaditi trošak I. tuženom Tihomiru Kovačeviću i II. tuženoj Nadi Roso prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23. - u daljnjem tekstu: Tarifa) i to za sastav odgovora na tužbu prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife, u visini od 250 bodova, kao i za zastupanje na ročištu od 28.9.2026., u visini od 250 bodova prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife, odnosno sveukupno 500 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda i visinu poreza na dodanu vrijednost iznosi 1.250,00 eura, te je stoga odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

24. Također je naloženo tužitelju naknaditi trošak III. tuženom Anti Omaziću prema odredbama Tarife i to za sastav odgovora na tužbu prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife, u visini od 250 bodova, kao i za zastupanje na ročištu od 28.9.2026., u visini od 250 bodova prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife, odnosno sveukupno 500 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda i visinu poreza na dodanu vrijednost iznosi 1.250,00 eura, te je stoga odlučeno kao u točki III. izreke ove presude

25. Tužitelj je u cijelosti odbijen za naknadu troškova ovog postupka budući da je u cijelosti izgubio parnicu, sukladno članku 154. stavku 1. ZPP, ali i iste nije posebno specificirao u kojim ih iznosima potražuje.

26. Slijedom svega naprijed navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Osijek, 3. studeni 2026.

Sudac
Marko Šimunić

MARKO ŠIMUNIĆ

Elektronički potpisano: 03.11.2026T13:05:02 (UTC:2026-11-03T12:05:02Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: ac6e03be-46c0-4967-bf88-2f6d61c609de
Općinski sud u Osijeku

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se izjavljuje pismeno u 4 (četiri) istovjetna primjerka putem ovoga suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8.,9., 10. i 11. ZPP-a. i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.
Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.
Otpravak presude stranka može preuzeti neposredno u sudu istog dana (članak 335. stavak 9. ZPP). U slučaju iz stavka 9. ovoga članka sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova. Presuda mora biti istaknuta na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova osam dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.
Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ovoga Zakona o dostavi pismena (članak 335. stavak 11. ZPP-a).

Dostaviti:
1. Tužitelju
2. Punomoćniku I. i II. tuženika
3. Punomoćniku III. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-94202**

Kontrolni broj: **0a12e-76194-c3401**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.